

KOŘENKY

autor: Kateřina Lužná

Přichází na scénu, nese obyčejnou sadu kořenek. Přechází po scéně tam a zpět a elegantními pohyby předvádí kořenky jako na promoakci.

Dámy a pánové! Prohlédněte si prosím pozorně, co držím v ruce! Prosím. Přední strana, zadní strana, z profilu velice elegantní, zespod můžete spatřit obzvláště praktické prvky... Já půjdu blíž. *(přistoupí k publiku)*. Víte, co to držím? Poznali jste? Dámy? Co pánové? Poznali, že? Ale ano, jistě. Starý dobrý osvědčený prostředek, ano, správně, v ruce držím apartní ruční granát! Užitečné, doporučuji do každé domácnosti! *(znovu ukazuje kořenky)* Co? Ne? Něco je špatně? Já klidně nechám kolovat, ale pozor, ať si neublížíte, výbuch přijde každou chvíli. Divný? *(k jedné z dam v publiku)* Vy se mi líbíte. Přesně takhle jsem koukala taky. *(napodobí výraz)* Magor nebo co? Někomu tady hráblo.

Si představte, docela normální situace. Máte přítele, vy teda asi ne, že, pane, i když... Ale co je mi do toho. Přítel bydlí v bytě, pořád nic zvláštního, a neumí vařit. Klasika. A tak, protože jste laskavá a milující osoba, mu sem tam něco ukuchtíte. Kdo na tom vidí něco divnýho, ruce nahoru! Ano, docela v pořádku, vy tam vzadu, dejte tu pracku dolů, na vaření nic divnýho není, vyřídíte to doma. No nic. Břeťa, můj chlap, je hračička, ale kuchtění nevede. U něj ve špajzu najdete leda vrtačku, jinam se nevejde, v lednici je pivo a ve flašce od okurek šroubováky. Tuhle u něj zas cosi s láskou připravuju, on nadává, že se mu ty sypací nesmysly, v překladu koření, roztahujou po celý skříni.

(předvádí Břeťu) Se to tady furt sype! Plný regály toho bordelu, leze mi to do nosu, dělej s nima něco! Samy se sypou, úplně samy, v noci vylízaj z pytlíků a choděj asi na vejlet.

(předvádí Břeťu) Někam je sakra dej, než mi z toho hrábně!

Pozdě, už se stalo... Někam je dej. Kam... *(hluboce se zamyslí)* Kam bych je jenom mohla dát... Nevím, prostě nevím! Nemáte někdo prosím nějaký nápad? *(všimne si kořenek)* Ó! Ano! Tohle je dobrý nápad! Dáme koření do granátu! Tak totiž Břeťa vylítnul, když jsem je s láskou koupila a s láskou mu je přinesla. Jako bych mu na stůl položila ruční granát s vytaženou pojistkou. *(napodobí výraz zděšení)* Začal lítat po bytě a vyšilovat jak strážce majku, na kterýho se řítí ledoborec.

(předvádí Břeťu) Cos to zas dotáhla? Já se pomínu, všude samý krámy! Jeden si najde ženskou a za chvíli se mu roztahuje po bytě!

Za chvíli? Jasně, chodíme spolu jenom půldruhýho roku.

(předvádí Břeťu) Po celým bytě, jsou všude!

(náznorně předvádí nepatrnou velikost kořenek, významně) Po celým bytě.

(předvádí Břeťu) Ženský, ženský, typický ženský!

Hodinu vydržel vyvádět, hodinu čistýho času, než upad na židli a zahlásil.

(Břeťa zlomeně) Já nemám tyhle nervy zapotřebí...

Já teda teprv ne. V rámci pyrotechnickýho zásahu jsem z kuchyně sbalila granáty, nábojnice z koupelny, z předsíně zajistila bazuku a máte mě vidět! A příště, až zase dostane uprostřed noci hlad, může olizovat šroubováky.